

נשארו כל הזמן בארצם ורק נכבשו ע"י זרים, ומרקו עול הכובש. גם קל לחשיג אוכל ומזון כבודתה, כי הטבע עשיר ונדיב.

יש להם כסני מיליונים סיניס בארץ, רובם קומוניסטיים, קצתם חסידי צ'קאשויק. כולם סוחרים, ואין בורמנים יכולים ומסוגלים להתחרות אתם. יש גם חרבה חודיט. ההבדל בין ההודים והסיניס: כל הסיניס מעמד סוחרים, חודים - מכל המעמדות: מעוסי עצים עד מועל כמים זל. הלימודים באוניברסיטה עוד קצת באנגלית, אבל מעבירים הכל לבורמנית. הסיניס לומדים גם בורמנית וגם סיניס, יש להם בחי ספר שלהם וגרים בשכונה סינית מיוחדת ברנגון.

כל אחד מהם חייב להיות זמן מה נזיר - החל משלושה ימים ומעלה (אמיד מספר לא זוגי של ימים). בימי נזירותם - מבלחים ספרים, לובשים מעיל צהוב ומבקשים אוכל בקערה. בימי הנזירות ההורים עומדים כשהם נמצאים בבית וחנזיר יושב, - אורחי לא ידעו חרבה על הספרות הבודהיסטית. הנזירים לומדים פאלי וסנסקריט.

6.4.58, יום א'

כתבתי הכורך מכתב לוועידת הסופרים.

- בשנים עשרה בא חנה אקר, מזכירו של שטרס בלוית קציין דובר גרמנית. הוא אינו מדבר אנגלית אבל מבין קצת. הוא דיבר גרמנית ואני אנגלית. שאלתיו מה קרה לנאצים ט.ט. שהיו לפני 15 שנה עוד צעירים ואם בצבא יש

נאצים. אמר לי שכוחנים כל איש. כל מי שנמצא שהיחה לו יד בפשעי הנאצים
נשלח למאסר. רק מי שמוכיח נקיונו מתקבל. מחמירים בענין זה. כריאקציה
לשחי מלחמות שהטסידו גבר המציפייסס בקרב הנוער והאינטלגנציה. איך קיבל
העם החלטה הנשק האטומי? שטרוס שכנע את הפרקציה, אבל הכמורה הפירוסטנטים
והאינטלקטואלים עודים מתנגדים. אין הוא רואה כל הקווה לאחוד עם גרמניה
המזרחית. הרוסים לא יתנו חומש למזרח. היחסים הידידותיים עם צרפת
מתהדקים. בגרמניה אין טינה לצרפת ואנשיהם סביקרו בצרפת - ויש להם הסון
חיירים שהולכים לצרפת - אינן מרגישים עקבות שנאה. מתהדקים היחסים עם
איטליה.

שטרד החוץ מתנגד ליחסים תקינים עם ישראל ממהד שהערבים יכירו
בגרמניה המזרחית, אולם מבטלתו רוצה סחוף פעולה כלכלי עם ישראל וגם
בשיחוף מחקר. יחד עם צרפת עם עושים נסיונות בקליעים פודדכיסו אויר אויר,
ואויר קרקע וקרקע קרקע. כהנו המקלעים הקלים - והטובים בהם הם עוזי,
גוסטב אדולף ועוד אחד. טרם החליטו את מי לרכוש.

הוא אבל צהרים בחדר האוכל.

- לפניו בא הנה ויסגלס. ביקר באמריקה בבקור של רצון טוב. מצא הרבה
רצון טוב, שלא סנצלים אותו עדיין, כי אין יזמה בארץ. גם משמיצים ממה
את ישראל. הוא ראה שההסדרות בארץ עולה לאין שיעור על ההסת' בארה"ב.
דווקא עכסיו בכעה משבר בארה"ב אפשר למשוך הוון. במצבטוב - ירבו להח למבניות.

עכסיו מוכנים להשקיע. המשקיע המוטנציאלי הוא בעל ההון הקטן שישקיע

5-15 אלף דולר. צא הוא רואה צורך לטחף את גרמניה.

אם ספיר ישאר בממשלה - יש סיכויים לחקטיה. זהו שד החקטיה הטוב ביותר שהיה לנו. אמנם לבעלי חקטיה בארץ לא קל. דווקא על היצרן טכנידים המסים. יש לתת תקלות למשקיעים באזורי פיתוח. יש לכנוע תקמת החקטיה דווקא בת"א, ברמת גן, נחישת ונהנייה.

יש ביורוקרטיה ירה? יש, ספיר משהדל להקל, אבל יש טחבת. נזקקים להרבה מסודים כשבאים להקים ממעלו לסקר החקטיה, לאזור, למסד העבודה. יש לרכז הכל במסד אחד. העיקר כמובן פרוץ העבודה. הטועלים הוותיקים שהתרגלו לעבוד כמו שעברו לפני עשרים שנה - ממריעים לשכלל דרכי העבודה, ויש למקמים חכמה לתחליף אותם.

פול מצרמה - הכרחי מפדים - סקים ממעל גדול של פני מיליונים

ל"י בקריה שמונה. יש לו עדר מפעלים אחדים.

- בארבע אה"צ בא חיים ל. הב"ד סימר לי לפני זה כי המגזר הסודים היו יותר קשוח מסדווח בראשונה. אלוף סיקוד הצמון אינו יודע מה רוצים ססנו ומה עליו לעשות. גם הרסטבל נבוך. אם העבודה החחדש והסודים יירו - כמעט שלא נוכל לעשות כלום. כי הם הוציאו אנשיהם והם יורים רק מתוך המירות. יש הצעה לעשות העבודה בלילה ולהניח ה: ומר נפץ שימוצץ הקרקע וייצור הכלה לא כל כך מסוככת. תקוע קיבל הלילה מכתב מן הורן שנשלח גם לסודים. כי מקום עבודהנו היה באזור מסודי, אבל על אדמת יהודים, אלא בשטח אחד מפענו קצה בעבודה ערבית. ון הורן טלגרף על כך להמרישילד. וחוא מבקש לא להתחיל בעבודה לע"ע ולחכות ימים אחדים.

למקוב אמר לי שמצד הסורים יש ערנות אוירית. סילונים עוברים
בבוקר ולפנות ערב לאורך הגבול שלנו - אבל בצד הסורי. הרושם הוא כי אין
מצרים פעונינת עכשיו בנימוח העניין. עד יום ד' לא יעברו, אבל הלילה
ינסו חומר הנפץ. יחכו עד עוד יומים עד שהמדידה שלנו היגמר.

שני הנהגים בחבל לכיש - אחד פמושב לכיש והשני טרמפיסט. נהרגו
ע"י ירדנים שארבו להם. ניסו לקחת הג'יפ, אבל כנראה נחלקלע והציתו
אותו באמצע. העקבות חובילו עד 3 קילומטר מהגבול. שם מהחילים טלעים
ואין סימנים. עד עכשיו היו יחסים טובים עם הלביון ומנעו מקריות.

אמרחי שאין לנו עניין לפחות עכשיו חזית שניה, אבל ישימו מארכים.
חיים סבור שהרוצחים הם פלסטינאים מכפר אודנא.

7.4.58, יום ב'

היה יום גדוש - אורחים וחברים. בבוקר טלפנו לי כי בודרוב רוצה
לראות אותי. קבעתי לו שעה 4 אח"צ. בעכר בא תקוע ומסר לי המסקנות
שטיכמו על השיירות להר הצופים: ממוצע של שלוש שנים - במלש, חמר (אסלט)
מסמרים ועוד. מליגט רוצה לחוציא מהממוצע סלוח אחד מיוחד של יוני 1957.
אורוסיה דורש שפליג: ילווה אותו כבקורו להר הצופים. מתי וחיים מסכימים
לכך, אבל הכינו פרטי הכיקור שלו. אורוסיה החזיב להעלות ציוד רטואי.